

Frödeliga lyckönskningar, enär den ehrborne, wälachtade och wälförfarne Lur...

1 Ic 1656 Vigelius, Lars Olofsson

National Library
of Sweden

Frögdeliga Lyckönsfningar/

191

Enär Den

Ehrborne / Wälachtade och Wälförfarne

10

LAURENTIUS VIGELIUS,

Wthi den Höglöfliche Konungzlige Hoffräti h ri Sioor Sur
stendömet Finland / wälförordnat ACTUARIUS,

Brudgumme/

Medh Sin käre BXVDZ/

Ehrborne och Dygdertike Jungfru/

J. Margaretha Plagman/

Den Ehrborne och wälachtade

Hans Plagmans/ Wälbestälte Kädh - och förnämme

Handels - Mans i Åbo/ kär - elskelige Dotter:

Wthi en förnämblich och löstigh församlingz biwiskan / sin högtidelige

Bröllops - fäst hederligen och medh tilbödeligh pracht begiet

och sijnade här wt hi Åbo den 30 Octobr. år

GVVh Eder Näbeligh a/hre!

Sic in

perpetuum

T het he' erlige Ynga Brudhesoietet / til åbra / Tienst och tilbödeligh Medh
frögd / i hastigheet ensaldeligen skälte / aff

Wegges deras Tienstwillige / wälbewägne fränder och Wänner.

Tryckt i Åbo aff Peder Hanson.

1653

194
En Kort Wissa/

Siunges, Säsom

Daphnis gieng fur wening Tagen etc.

^{1.}
Medan nu kall Hsten lijder/
wintere med köld oc fräst/
Frankliden Somnaren blijder/
Med sin lusligheet och lust/
Alle tingh the nu twänggh lqjda/
På Jordennes Creg så wijdha/
Doch Venus i fågringh stoor/
Ihn emoot wintere groor.

^{2.}
Alle Trä i Stogar/ Ängiar/
Strer/ gråas/ på markengrön
Kosser Ködh i örrefångiar/
Mista deras fågreing stön/
Theras bladh och löff förfalnar
Luffe med musten af them kalnar/
Doch Venus etc.

^{3.}
Rår/ Hjortar/ oc hindar/ snälla/
Hopetals sigh Skynda fast/
Når wintere börrier snälla/
Til sin båås och skul medh hast/
Bidnar/ Bifwar/ Lesson gryma
Zinnerst wih kalår rymma/
Doch Venus etc.

^{4.}
Gås och Franor/ Swater alla
Sammansancka sig med hast/
Bndan skarpa wintere kalla/
Ihn emoot wintere groor.

Til warmar ort flyga fast/
Swalor små i diupet fahra
Ther dhe kunna tryggga wara/
Doch Venus etc.

^{5.}
Alle Siogar/ strömar strjda
Sfwerdrages nu medh tjs/
Ther vnder Fiskarne lqjda/
Nöd och Zwäng effter sit wjs/
Til thes den wände förtära/
Solenes strjmor så klara/
Doch Venus etc.

^{6.}
Reccar twingar/ samman köret
Then frost-kalle wintere tid/
Manges Hierta wäcker/ röret/
Sölia sigh een maka blifdh/
Then han kan i fall tillijta/
Når sigh kölden wil inrijta/
Ty Venus etc.

^{7.}
Ensam wara icke tienar/
Eden/ sig gerna önskar warm/
Fast än thet mången förmenar
Stelf sigh til förtreet och harm
Thet naturen dochmootsträfuer
Kärleken och annat kräfwer/
Ty Venus i fågring stoor
Bih thetas Hierta groor.

Thetta

^{8.}
Thetta hafwer / acht tagie
Ejdelig / Brudgummen läck,
Stadige hogh och sinne dragie/
Til sin Brodh så skön och täck/
Then honom mån wäl omloga/
Kiöld och frost fierran förjaga/
Ej Venus etc.

^{9.}
Alla dagar / Stunder / tider /
Winter / Somar / Wår och
Höst
Möter hoon honom fast blisder
Ar hans frögd oc hiertans tröst /
I motgången hoon hugswalar /
Lustigen snackar och talar /
Ej Venus i fågring stoor /
Vthi hennes hierta groor.

^{10.}
På sätt samma i all sinne /
Ställer sig Brudgummen blifd
Läcker stadigh wänskap wiina /
Sfwer lustig kärlekz strifd /
Vthi Roo och åhren många /
Så görs them ey tider långa
Ej Venus i fågring stoor /
Vthi thetas hierta groor.

^{11.}
Att the senge och wäl samman /
Mätte boos samdrächteligh
Godh säkita / oc mysk gaman /
Dnssom alle innerligh /

Förmeras i Barn och Bloma
Sig til frögd oc mycken froma /
Så Venus i fågring stoor
Vthi thetas hierta groor.

^{12.}
Muser alle / nu framträder /
Ställer an en lustigh sång /
Lustigen spelar och qwäder
På stöb Instrumenter
mångh /

Att ey nu på Lust mån seela /
Ej wilieni willige Speela /
Att Venus i fågring stoor
An emoot Winteren groor.

^{13.}
All olust i nu förjager /
Vnge bussar aff ehrt sin /
Courtali medh frögdh fram
drager /

Läcker glädien stiga inn /
Stöne Damer Doekor sijn
Läcker och lusten påskina /
Att Venus i fågring stor
och i edra hiertan groor.

^{14.}
Nalkas uu sachteligh samman /
Lager grane ehr tidh i acher /
Lecker höstige med hwar annan
Görandes som nu åhr sagde /
Inbördes hwar annan tröste /
Att i och bliffwen forlödste /
Ej Venus i fågringh stoor
An emoot Winter n groor.

Vorum Finnicum.:

Toivotan totta todesta/	Taitavari/ tarpeheri/
Siunaden sadoil sanoilla	Il or Isän Maan ihanan
Sydämeni Syvdestä/	Joida joutuisi Jumala.
Jumalata julkiselta/	Kyettävär caunis Jesus
Pariskunnallen parhalle	Goska käsky Guolemalla
Lochy luojald Laupialda/	Tulistee Taitavasehen
Ilk/aika onnelista/	Gusa caunis kandeleila
Rickautta/Rackautta/	Narpulla hyvä helinä/
Tavaraata tarpeheri/	Boiton virttä weisa-
Perilisi permanollen/	mahan
Lapsi lauma lacciallen/	Rackamatta laulamahan/
Castatteta cahde puolen	Gunga caickia coroita/
Gunnari Gorkiamman/	Korkia colminaisuus.

GUSTAFF AIMELEUS.

Hvad skall jagh billigt stunga/ Til denne Bröllops fast?
 Eh röret nu min tunga Phabus den värde Gäst;
 Eh är jagh meer så färdigh/ Som i min förre Tidh/
 O Wärdhe Paar/ orvärdigh/ Pryda Ehr Högridh blifdh.
 Lyfwäl wil jagh begynna Een liten Bröllops diche/
 Een ringa Sång vpsinna/ aff Dienst och Trohees pliche;
 Een Sång den Ehr til ähra/ och til Lyffkönskan godh/
 Naturen sielf heimbära Nu må medh frögoligt Modh.
 Nu kom, o Venus blifda/ Werldzens förne hrerin/
 Edt Hesperus framstrjda: Tu frögdar Modh och Sinus
 All Tröst aff tigh vprinner; Ehen tigh sörahta kan/

Sörache

Föracht och qwisda winnet/ är halff Dödh/ een halff Man.
 Bröllop qwarhåller Jordan vthi sin gamla gång/
 I fridh/ och i Krigz Orden/ widh dygd och konstet mång;
 I städer/ och på Bygden Venus högnödig är/
 När man medh troo/ i dygden/ Een hiertans Wån begår.
 Sfwer Werldz ägor alla Een trofast kärleek går/
 Gör Honing vthaff galla/ försuckrar Suckan swår/
 Rättor of/ när wij falla/ Ir Ewig/ blif ey grå/
 Blomstras i Wintren falla/ ähr til/ när wij hängå.
 Nu haå i både hunnit Ehet Måhl/ Ehet Bygdoms färdh
 Hwar sin vthwalde funnit/ off Gudh förlångst bestårdh/
 Rätt kärleek nu tilsamman Sfwen/ i lust och frögd/
 Och fölles äth medh gamman/ Sidst grå til himmels högdh.
 O sköne Brudh/ Ehet ähra/ Ehet Zucht och zierligheet/
 Måst' nu det forewill lära/ ehet man tigger/ doch weet.
 Men I/ Her Brudgum/ sofwen doch så then länge nått/
 Ute Jäth ähret lofwen Hafwen i Waggan satt.

Epigramma. Sonnet.

Venus den wilde Mars sågh Werlden öfwerfahra/
 Med grufflig' Mord och brand; ey/ sade hon/ skal jagh
 Förgåta såmin Macht? min Son/ die/ Roghet tagh:
 Tu tvingar migh/ och Mars/ hwij wileu andra spara?
 Han lydde Rådth och kom många ädeli Blodh i Snara.
 Som många sköne land nu' står i brand/ widh samma lagh/
 Af annor Geld/ många sinn' är tände/ med stöck och klagh.
 Som Mars vthgluter Blodh/ så Venus Tårar klara.
 Man erfåre Wårde Paar På Ehet ehet/ denne Dagh/
 Måst tusend' steer; doch går alt effter Ehet behagh.
 O saligh kärlecks Smertz! Ehet lycka godh mon wara:
 Dygd/ Erbarheet och Zucht, med Schönheeten/ fördragh/
 Ehet sällan steer/ haår giore; haår funnit samma slagh/
 Och lifka sött sigh lifft. Gudh wille Ehet bewara!

UT Venus in toto Martem baccharier orbe
Vidit, honos nostri num minor, inquit, erit?
Sume, Puer, pharetram, nostri jus asserere regni;
Me, Martemq; feris, parcere vis alijs?
Paruit, ex illo, ceu Mars incendia miscet,
Diversus multis mentibus ignis inest, (nec uno
Sangvine Mars, lacrymis gaudet Venus alma,
Torquet amatorum saucia corda modo.
Inde scias vestras flammam crevisse, VIGELI,
Quas bonus affuso nectare pascit Amor,
O felix in amore dolor! Vos æmula virtus
Jungit, & accumulatur læta tot, una dies.
Gratatur Patrona Themis; gratamur & omnes;
Et facimus vestro prospera vota toro.

L. m. g. fecit,

PETRUS WANÆUS FINNO.

Ad Neonymphos:

LAURENTIUS VIGELIUS ACTUARIUS.
MARGARETA PLAGEMAN PACATA.

Per Anagram.

EN LAURUS MAGNA, ET MARGARIS,
PUPA ILLACATA, ACTA TUIRISU. EUGE!

O felix! cujus prono conamine coeptum,
Prospera fata juvant, ut pectus habens & amoris
Inge-

Ingenium fidi inveniat, sinceri & amici
Effigiem gestans: Fortune hoc munere dives
Attingit culmen votorum quisq; suorum.
Spiritus ejus enim quem non & vivere latum
Efficit? Inq; sinum fidens effundere posse
Pectoris arcana, ut liceat, secum velut, illo
Cumq; loqui, & semper letos diffundere vultus,
Tempora pacifica & traducere lata quietis,
Inq; animo ejus securus letusq; habitare.
Dimidium is nostræ est anima, plus dimidioq;
Quo quis si careat, vix integer esse putatur.
Ullius jucunda boni possessio nunquam
Abs hoc esse potest, redduntur dulcia amara.
Ergo ne diceris & felix tu chare VIGELI?
Timentem Phoebus, proles Latonia finxit,
Et castigatum mores Dea Pallas ad unguem;
Ut possis fungi mandato munere ritè:
Nunc quoq; Juno favet, Venus & ti jungit amicam,
Quæ dat virginæ præstans exemplar honoris.
EN LAURUS MAGNA est, dotes dum respicis
ipsum,

Namq; gerit magnos formosæ frondis honores,
Sub quâ ut recubes tutus, letusq; VIGELI.
Ut verò hæc arbor servata est religione
Patrum per multos annos, sic dilige Nympham
Hanc, quæ ET MARGARIS est splendens, pretiosior
auro;

*Smaragdus pretij vincens ES honore suiq;
 Et PUPA ILLA CATA arbitrijsat vivere chari
 Obsequiosa viri, callens sensusq; mariti,
 Atq; domus leges, comis, jucunda, benigna,
 ACTA TUI RISU dulciq; affamine blando,
 In thalamumq; tuum veniet pacata, pudica.
 EUGE ES blandisonis intersere ES oscula dictis,
 Ad citharæq; movens pulchrè tua membra modosq;
 Sic vult nunc puto dominans in corde Cupido,*

Til den dygdellstade Brudhen.

Margareta Plagman

αγαπάμε.

Palmmar gerna taga.

*Hy! see! then Spiras Macht/ thet wälde/ som på alla /
 I himmel och på Jord/ sampt hafwet/ wänt och kalla /
 Föröfwar i all tindh / the store Gudhars lung
 Wäl öfswad / snäl och läck. Her Amor frist och yng.
 Ty när han sticker an ste blos/ sin gyllen boga
 Anlagger / mätar til/ hwadh kan då här moot doge?
 Ey dunder. Geld och brand/ey köld och Mörker stoot/
 Thet ware sig hwadh ort/ hans pisl doch alltidh groor.
 Regenten Jupiter starck most. och sin sköne Crona/
 Sin Scepter lägga å foot tigh Amor som ey skona
 Wil någon/ Bihan farst och neer bland böjer mång
 Neptun Antasta wild/ at han medh lustigh språng
 Salacien sin strax til springer/ Kyssar gifwer.
 Så söta/ at han söst i famnen sofwand bliffwer.
 Apollo aff then pisl bleff stutzen/ så han see
 Sick Daphne skön och from/ then honnin ey betee*

Uch!

Ach! wille någon gunst; Men lop sin foos; Strax effect
 Apollo skyndar sig, til der han henne häffter
 Och fattar i sin sampt. När hon än då ey blij
 Dwar wille; vthan härt sig sleet. Hwad blifwer? Sj!
 Vthi ett Tråå så grönt förwandlas hon på timma/
 Medh hwars så täcka blad Apollo än mon glimma.
 En sådhan häfftegh krafft vthgiueter Amor blisidh
 På them som medh stål modh afflå then söte strisidh.
 Sij! ihetta här tin Brudh/ Her. Brudgum wäl betäncker
 Och derför' alt högt mod all trotsigheet ned säncker/
 Strax ynderställer sig hins Amors sähna wisidh
 At strida medh stoor lust/ och blifwa sen i frisidh
 För tyrannij och brand/ för grät och jämmer många/
 Ther medh ett hierta wilt/ som honom wil moetsända
 Blijr plägat Dagh frä Dagh. Hwem törs då sig här moos
 Na sättia? Ty är bäst / hwar söker här til boot.
 Hwar Vng Person bör först sig Palmnar gerna leta
 Ty medh them går han frij för all/ olofigh beta/
 Begifwe sedhan sig medh godh troo i ens sampt/
 Gho Gudh den består. Så får han tryggian sampt.

V O T U M.

Za! Gudh du högste/	Giff them all Lycka/
Som dese Vnge	Bortdriff all pläga/
Fro sköne Hiertan	Fåå them och Palmer,
Har nu bebundet/	Sidst i tit Räfte.

Ita gratulabundus dedit

IOHANNES Plagman Ioh. F.
Sponsæ Fr.

B

LAU-

LAURENTIUS VIGELIUS

ἀναγρὰ μ.

URENTE, LAUS VIGIL; JUS.

L Aldem pol solidam, fert Palladis undiq; ciVIs:
MARTi sic sveto, gloria cedit oPuS.

Ritè sed ha bigæ jungunt sua munera, at buluS

Gratis nã labor est, conjugis ampla saLuS

Et ni sit cordi; thalamo nitidissima, juGiS,

Atq; domus regimen sustinet optima pArS.

Nunc noster sponsus, quo bigæ nomine gaudEnS?

Responsum tolles: Eunomia, pelaGuS,

Tradiderat munus se dignam Thespia PaLLaS?

En! gratum tabulas credidit ecce priMaS.

Iporro faustus thalamus quàm floreat eluS!

Ti quem constituis, tu optime jungere mArS

URENTE binc fuerit, nam felix, pectore qua mViS

Hic aliquis, tua LAUS per VIGIL, usq; maNeS

Sicubi IUS verum, virtutis laus viget uSuS.

Ast sponsum, sponsam sospitet alta baSiS!

Margareta Plågman/

igenom Anagramma.

Marg plåga reta Ware

Þitt en Sonner Þthfatt:

Þidh Werldsens fruga Lov/så gierna bort åthfines

Utt eenfligheet år Ond som heela Jorden bår

Ja idmval en medh Rätt år osruchtsambet kår/

Desz Hern Bräutigams Courtoise
sie mitt seiner Schönsten Nymphen vnd
Ihr antwort durch Echo.

L aß mich meine Liebste / mein Sin vnd mein Herz /

Meint ihr ohn scherz /
Anfänglich fragen ob ihr seyd mannbahr /
Alle gahr /

V enus hat alles mein Herz so gewonnen /
R echt vnbesonnen /

R eichet mir ihre schnerweise händlein /
Gedülde ein zeit klein /

E ingang ist guth / gibt mir auch guth muth /
A lles wol thut /

N un wil ich ganz mit fröligkeit machen /
R echt nun muß lachen /

T rincket vnd tanzet mit mir ihr Gefellen /
E n / ihr mir gefellen /

I ahrlich sol der Wiege forth gehen /
T roß / du wirst wol zusehen /

V nser abrede muß darbey den bleiben /
A llein ihr still schweigen /

S eht euch nieder und gebt mir ein Kuß /
P rüfwee obs ist süß /

W olan / was sol ich den anders begehren?
L ast mich euch lehren.

B ij

Ich

Ich bin nun gangß warm von liebes flamme/
All Jahr ein Amme/
Gehorsamb wil sein vnd folgen güthe rath/
Gangß mit der Tath/
Ehre wil gerne den fleiß nach reissen/
Es sagen die weisen/
Lacht nicht/ den euch ist alles unbewust/
Meins herzen Lust.
Iezo so wollen wir spaziren hin forth/
Auff jenem orth/
Vnnotigists hir lange still stehen/
Nun sollen wir gehen/
So wollen wir den mit Jacobs Stam/
Nicht zu langsam.

VOTUM.

Engeln Schar/ Euch bewahr/
Alle Jahre/ vom gefahre/
Liebet einander/ Wie Hero Leander
Im frewd vnd wonne/ All mit der Sonne/
Dafß Ihr mögen ihr linders kinder sehen/
Die herumb Ihren Tisch werden sehen/
Endlich euch Gott gebe/
Im ewigen Lebe/
Ihm zu schawen.
Vnd dore
bawen.

§
Gluckwündschend geschrieben
Von
HENRICO von Börger.

Conjugium castum nectis, *Neonymphæ* virescēs
Vir virtute gravis, præmia digna capis;
Vigilius vigilans fuerat qui fœdera pangit,
Tædia post vitæ, virgine cum niveâ,
Næ *Nympham* castam sectatur is atq; venu-
stam,

Cui facies niveo pulcha colore nitet.
Hæc animum semper dulci solamine mulcet
Duris in fatis, svave levamen erit,
Rem præstas Domino gratam, opinor, & o-
mnes,

Laudibus extollant Te pia cæpra Tua,
Sponse Ergò guude de tanto munere Jovæ,
Plaudito Sponsa simul, da pia vota Deo,
Qui vos in columes seruet nunc usq; & in ævum,
Vertens à vobis sic procul omne malum
Nestoream quæso vitam, det singulâ fausta
Sponsa suum Sponsum, Sponsus ametq; suam
Frugiferis plantis thalamus sit condecoratus
Deliciæ matri, gaudia & inde patri.
Devictisque malis *Neonymphis* redde quietem
Cunctis cum sanctis, cælica regna petant,

ANDREAS JOHANNIS
Forsman/

Des

Qui bene conjugij Socialia foedera tractat,
Et Venerem socio captat amore piam.
Grata facit superis, homini quoq; ducia praestat,
Dum cupit humanum multiplicare genus,
Hoc etnim monstrante nobis Sacra Biblia clarè,
Quod Deus ad thalamos nos sociare velit.
Nam Salomon dicit, Vx soli, dum cadit, ipsum
Nemo sustentat corpore, nemo iuvat,
Hoc bene perpendis LAURENTI Sponse VI-
GELI,

Præceptor quondam, faut or amande mihi,
In thalamum ducis MARGRETAM ritè
pudicam,
Fida manum semper porriget illa tibi,
Si veniant quondam praesentis tædia vitæ,
Tollet dilecto semper amore suo,
Quod vis, vult, animoq; tuo sociare parata,
Est animus, pectus, corpus & omne tibi.
Iac tibi suppetias fert omni tempore dextras,
Afficit hæc animum, ritè lepore tuum,
Iac tibi spem vitæ pariet dulcissima lecti
Pignora, quæ possunt exbilarare patrem.
O igitur felix, o terq; quaterq; beatus:
Nunc cui sunt cordi foedera casta tori!

Hoc

Hoc ausus fueram in balamo superaddere carmen,
Excusata mea hac carmina, Lector habe.
Prosequor ipse ego vos votis calidisq; pijsq;
Felicem ut vitam, semper agatis AMEN,
Absint à vobis lites & verba proterva
Astripotens adsit. Versu animoq; precor.

Honoris & votiva acclamationis
Ergo hæc paucula apposuit.

MAGNUS NICOLAI
Kings.

